

תת"ע 607/05/19 - אוחיון אור אבי נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 607-05-19 מדינת ישראל נ' אוחיון אור אבי
תיק חיצוני: 10251410451

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	אוחיון אור אבי ע"י ב"כ עו"ד יוסי כהן
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 13.5.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 2.5.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מופרזת (154 קמ"ש במקום 90 קמ"ש), עבירה מיום 26.4.19.

הזמנה לדין נמסרה לו עם מסירת הדו"ח, ושיבת הקראה נקבעה ליום 13.5.19, אך המבקש לא התייצב לדין, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 2 חודשים.

בבקשה מיום 16.1.20 טען הנאשם, כי לא זומן לדין אשר התקיים ביום 13.5.19; ונודע לו על פסק הדין רק כשקיבל בדואר הודעה כי נדרש לעבור קורס במשרד הרישוי עקב צבירת נקודות; והוא אינו מודה בעבירה המיוחסת לו, וכופר כפירה מלאה בעובדות כתב האישום, ומבקש את יומו בבית המשפט, ושכר שירותיו של עו"ד, דבר המעיד על רצינות רבה.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי הודעה על מועד הדין נמסרה לנאשם כשנעצר על ידי השוטרים וקיבל את הדו"ח; וכי הנאשם אף זומן לשימוע, ובתגובת הנהג במעמד קבלת הדו"ח ובשימוע נאמר "אני מבקש שתתחשב, אני לא אחזור על זה"; ואין עילה לביטול פסק הדין על פי העילות בדין.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

בעניינו, הזמנה לדיון נמסרה לנאשם במועד קבלת הדוח והוא אישר קבלת הדוח בחתימתו, כעולה מטופס אישורי מסירה המצוי בתיק בית המשפט.

לפיכך, הטענה כי הנאשם לא זומן לדיון שהתקיים בעניינו ביום 13.5.19 משוללת יסוד. הזימון נמסר בד בבד עם מסירת הדו"ח במעמד ביצוע העבירה, ולא היה צורך בכל זימון נוסף, ושומה היה על הנאשם להתייצב לאותו דיון (ראו עפת חיפה) 46297-11-14 **איסקוב אולג נ' מדינת ישראל** (11.12.14)).

משאלו פני הדברים, וקיימת אינדיקציה ברורה שמועד הדיון נמסר לנאשם, וזאת נוכח חתימתו על טופס אישורי מסירה, לא שוכנעתי כי היתה הצדקה להיעדרו של הנאשם מן הדיון שהתקיים.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין - בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)). על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)). וראו גם רע"פ 8604/15 **ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.12.2015).

בעניינו, לבד מהכחשה כללית של המיוחס וטענה שאינו מודה בעבירה, לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

על כך יש להוסיף את גרסת המבקש עצמו, הן בעת קבלת הדו"ח ובמסגרת השימוע כפי שצורפו לתגובת המשיבה, שבמסגרתם לא באו הכחשות לעניין המיוחס למבקש.

כמו כן, טענת המבקש כי לא זומן לדיון בעניינו, בנסיבות שפורטו לעיל (כאשר יש אינדיקציה לזימון), מעידה על חוסר תום לב בהתנהלות המבקש, ושומטת את הבסיס תחת טענתו לעיוות דין.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט טבת תש"פ, 26 ינואר 2020, בהעדר
הצדדים.